

KIHNU LEHT

VÄLJAANDJA KIHNU VALLAVALITSUS

veebruar 2011 nr. 2 (124)

TÄNA LEHES

Elutöö
preemia
armastatud
õpetajale

Aasta kihnlane
jõuab palju

Joel Sang
ja Virve
Köster said
teenetemärgi

Vallavanem
heidab pilgu
Kihnu
arengutele

Külm külvas
segadust

Hõljuk saab
endale kodu

„Hirmus
veretöö
Läänemeresel”
oli jõrmus
jõlus

Toimetus

Toimetaja
Anu Saare, tel 514 5223
kihnu@kihnuleht@gmail.com

Väljaandja
Kihnu Vallavalitsus
Trükikoda Hansaprint
Tiraazh 250

Head kihnlased!

24. veebruaril tähistame Eesti Vabariigi 93. sünnipäeva.

Meenutagem hea sõnaga kõiki vapraid, kes meile iseseisvuse toona kätte võitlesid ja ka 1991. aastat, mil meie iseseisvus taastati võõrvõimu alt. Need on meie omariikluse tähtsad hetked.

Meie, Eesti kodanikud, peame kokku hoidma, et meie omariiklus kehtaks. Peame mäletama halbu aegu ja paremaid päevi ning pidu-päevadel, nagu seda on meie oma riigi sünnipäev, peame mõtetes need ajad ikka uuesti läbi käima.

Meid, Eesti kodanikke, ei ole palju. Meid, Kihnu elanikke, on veelgi vähem. Üksi on raske midagi suurt korda saata riigi mõttes, aga õlg öla kõrval oleme me jõud, millega saab suuri asju korda saata. Palu-gem kõigevägevamat, et me ei peaks omariikluse pärast omi jõude koondama, vaid et me oskaksime olemasolevat ühiselt hoida.

Soovin teile volikogu poolt head iseseisvuspäeva. Mõelgem ja saat-kem korda tegusid, mis meid ühendavad ja meie omariiklust tugev-davad.

Paal Põlluste,
Kihnu vallavolikogu esimees

Raudne leedi ja tema elutöö

Tänavuse Kihnu valla elutööpreemia saab Kihnu kooli raudvara, sügisest pensionile läinud legendaarne armastatud ja kardetud õpetaja **Vilma Met-sa**.

Vilma, Sa oled ju nõus, et ma kirjutan legendaarne armastatud ja kardetud? Sa ju ei arva, et kauaaegne staažikas ja hinnatud pedagoog oleks parem olnud?

Vale see viimane küll ei ole, aga igav ja anonüümne küll. Sina aga oled kõike muud kui anonüümne ja igav! Sinus on särtsu ja stiili, kirge ja julgust. Mäletad aplausi, mis koolisaalis vallandus möödunud aasta 1. septembril, kui sa pensionile läksid? Eks need Sinu lapsed siis ikka armastasid ja austasid Sind.

Mina olen ikka imetlenud Sinu sirgjoonelisust, otsekohesust ja ausat kriitikameelt ning meenutan neid rõõmsaid jutuaajamisi – Sina oled selline inimene, keda huvitab ka vestluspartneri käekäik ja arvamus.

Ah, mida mina nüüd siin nii kaua vattran, olen ju vaid olnud mõned aastad Sinu kolleeg. Lasen parem rääkida Sinu õpilastel ja töökaaslastel, kes on Sinuga kaua koos olnud.

Annika Annuk: Minu arust oli Vilma vägev õpetaja. Ta oli range ja kuri siis, kui oli õppimata, aga kui sa õppisid ilusti ära, siis ei teinud ta kurja häält. Vilma noorem poeg oli meie klassis, tema seisis kogu aeg nurgas ja irises. Vilma on ka inimesena väga huvitav.

Erle Oad: Õpetaja Metsa oli esimesed neli aastat minu klassijuhataja ja minule ta väga meeldis. Enne hirmutati küll, et ta on kuri ja karm, aga tegelikult oli ta hästi tore ja abivalmis õpetaja.

Talle meeldis looduses käia ja me matkasime klassiga väga palju – meil olid jalgsimatkad ja jalgrattamatkad nii talvel kui suvel.

Ükskord unustasin ma

dressi koju. Mul oli sel päeval kõrt seljas, aga ma ei julgenud vabandama minna, kartsin. Mu hea klassivend Martin laenas mulle oma pika dressi ja ise läks lühikesse dressiga. Aga Martin oli meie klassi pikem poiss ja mina kõige lühem tüdruk ning need dressid olid mulle väga suured. Ma sidusin kõrdipaelaga püksid kõhu peale nutsu, aga nad olid ikka pikad. Kui õpetaja Metsa meid üle vaatas, ütles ta: „Erle, sulle on ema täna õige suured dressid jalga andnud.” Ma ei teagi, kas õpetaja sai hiljem teada, et need Martini omad olid.

Külli Laos: Vilмага seostub minu jaoks kõigepealt rangus ja kohusetundlikkus. Ta on nõudlik teiste suhtes, aga nõudlik ka enese suhtes. Järeleandmist ikkagi ei olnud ja see on õpetajale väga oluline omadus, et ta ei ütle ühel päeval üht ja teisel päeval teist. Kui ta mõne ülesande andis, siis ta iialgi ei unustanud seda ära, tal oli see raudselt meeles ja kontrollis

seda. Õpetajana oli ta karm, vahel kuri ka, aga see rangus oli ikka omal kohal. Aga mida vanemaks ta sai, seda leebemaks ta läks. Pean Vilmast õpetajana väga lugu.

Kolleegina oli ta sõnakas, kui teda midagi häiris, siis tema seda oma teada ei jätanud. Vahel on vaja sellist inimest, kes selle välja ütleb, mis kõik mõtlevad. Ühesõnaga sõnakas daam. Ega printsiipiaalne inimene ei ole kerge olla, kergem on ju nii, et lihtsalt susserdad vaikselt omaette.

Õpetaja jaoks on väga oluline, et Vilma näeb alati hea välja ja on alati soengus. Tal on stiili. Mul on meeles, et ükskord käisime koos Värskas koolitusel ja Vilma oli lillas lehvivas pükskostüümis ja lillelises läbipaistvas pluusis, aga koolitaja võttis meid vastu sõnadega: „Kihnu memmed ka kohal.” Minu arust oli Vilma sel päeval eriti ilus, väljanägemine ei olnud tal teps mitte memmelik.

Eevi Türk: Vilma on elu

aeg lapsi õpetanud ning kenasti õpetanud. Oma tööd ta tundis, on kohusetundlik ega ole kunagi puudunud.

Vilma on väga töökas, ta juhendas vahepeal aiatööd ja tõi oma kodust lilli koolimajja. Ta võttis koolimaja juures võsa maha ja harvendas hekki, ta tegi seda väga hästi. Korda ta nõudis ja on ise ka puhas ning korralik inimene.

Ma tunnen Vilmast puudust, ega mul pole praegu koolis enam kellegagi rääkida.

Mina ise ei mäleta seda, aga räägitakse, kuidas Elmar Randmaa ja Vilma tantsisid ühel peol „Luikede järve.”

Vilma viimased lapsed, kes nüüd on viiendas klassis:

Kristjan: Minu arust oli õpetaja Metsa väga hea õpetaja, kui ta vahepeal kurjaks sai, siis käratas ja kõik jäid koke vait. oleks tahtnud, et ta oleks veel meie õpetaja.

Raigo: Ta oli väga õiglane õpetaja.

Sander: Ta õpetas mulle ühe raske matemaatikatöö selgeks. Ta õpetas niikaua, kui selgeks saime. Ta oskas kõik ära seletada ja seoseid luua.

Raimo: Ta kaitses oma klassi lapsi ja hoidis meid. Mul on kahju, et ta ära läks.

Raigo: Kui teised meid süüdistasid, siis ta tegi asja selgeks ja astus meie eest välja, kui me süüdi ei olnud

Raimo: Ta ei riienud minuga põhjusega, ikka asja eest.

Sander: Praeguse klassijuhataja Erlega oleme natuke rohkem reisinud, aga saame aru, et õpetaja Vilma on vanemat sorti naistrahvas ega jõua igal pool käia.

Vilma, nii rääkisid Sinu endised ja praegused lapsed. Tegelikult väga väike osa neist, oled sa ju õpetanud „peaaegu kõiki kihnlasi“.

Aga varsti näeme ja head paranemist!

Sinu kolleeg Anu

Palju teeb ja palju jõuab

Öeldakse ikka, et kes palju teeb, see ka palju jõuab - **Uue-Matu Mare** on selle ehedaks näiteks. Kihnu suvise tippürituse Mere Peo korraldamine on vaid üks paljudest tegemistest, mis Mare edukalt lõpuni on viinud.

„Mare on selline inimene, kel või sulab suus ära või „kes ei saa mitte vaiki olla“,“ iseloomustas tänavust aasta kihnlast Katrin Kumpan. „Mis see liikuma panev jõud ka pole, meile tuleb see kasuks.“ Ta leiab, et Marel kui tõelisel karjäärinaisel on pidevalt üks projekt töös ja teine juba mõtetes – ta on ilmselt niiviisi programmeeritud ning igasugusetes asjaajamistes on tal andi.

Mare ise leiab, et aasta 2010 oli edukas küll, kuid oli ka tagasilööke, nii et maksimaalset hinnet ta aastale panna ei saa. Tema nimetatud tagasilöögid oli majanduslikud, selles suhtes oli aasta raske. „Kuid üldpilt, tagajärjed ja tulemused on head - näiteks Mere Peo emotsioon, järelkaja ja arvamused olid väga head, ja pidu oligi hea, kuid väga edukalt me seda majandada ei suutnud ja jäime miinusesse,“ tunnistab ta. „Sel aastal oskab ta olla targem ja eelarvet paremini korralda.“

Põhjuseks, miks Mere Pidukujunes Kihnu aasta tipp-sündmuseks, peab Mare väga head meeskonda, kus igaüks panustas erineval moel. „Selles mahus ürituse korraldamisel peabki olema väga palju abitsi ja igaüks teab, mille eest tema vastutab.“ Väga suure vabatahtliku panuse andis Mare sõnul vallavanem Ingvar, samuti Kase Raili väikese lapse kõrvalt ja kogu Kihnu Mereseltsi meeskond.

Lõõts, viiul, akordion ja parmupill

Mare räägib, et aasta kihnlaste tiitel oli ikkagi ootamatu üllatav ja isegi piinlikkust tekitav ja seepärast mõtestas ta selle tunnustuse enda jaoks lahti nii: „Mul oli ikka väga väike laps. Kui ma alustasin, oli

Mann 3-kuune ja kogu ettevalmistus - rahataotlused, projektide kirjutamine ja kavandamine kuni aruandluseni kestis septembrikuuni ja ma tegelesin selle kõigega alla aastase lapse kõrvalt.“ Liia ti ei olnud see palgatöö, vaid täiesti tasuta vabatahtlik töö, mida ta tegi oma vabast ajast ja tahtest.

Eelmise aasta suureks õnnestumiseks peab Mare pillimänguõpet Kihnu koolis, millest rääkides tal alati silmad särava lähevad ning jutt kiiremaks muutub. „See on kõige paremini arenev ja kasvav valdkond, millel on väga suured arengud ees – me oleme heal teel,“ räägib ta. Ega Kihnu laste pillimängu olegi võimalik üle kiita – on ju igaüks, kes on käinud mõnel koolilastega seotud üritusel, seda ise kuulnud, näinud ja imetlenud.

Märtsikuus kevadvaheaja pillilaagris kavatseb Mare käima lükata lõõtsaõppe, selle ettevalmistus ja planeerimine algas eelmisel aastal, mil soetas esimesed lõõtsad. Suur rõõm on tal ka sellest, et viiuliõpe läks väga hästi käima.

„Mul on väga hea meel, et Kihnu Kultuuriruumis on tööle asunud Kuraga Mari, temast on erakordne suur abi - ta õpetab iga nädal kaheksat viiuliõpilast,“ kiidab Mare. Oluliseks saavutuseks peab ta ka aasta alguses käivitunud Kihnu Kauba Maja, sellega tegeleb praegu samuti Kuraga Mari.

Mare aga plaanib Metsamaa pärimuskultuuritalu abihooone ehitamist ja hiljuti kirjutas projekti ja esitas rahataotluse. Siis on tal töös veel erinevaid kutseid, mis pillilapsi erinevatele üritustele ootavad. Neid on Mare sõnul „hirmutavalt palju“.

Kas kõigeks, millega Mare tegeleb, üldse leheruumi jätkub? Ometi on ta nelja lapse ema ja praegu tegelikult emapuhkusel.

„Lapsed võtavad põhilise osa ajast ja muud tegemised peab tehtud saama nende

uneajal,“ lausub ta ja lisab, et õösel ta siiski magab.

Aeg maha vaid sünnitusmajas

Mare räägib, et rinnalapsega tegelemine raskendab saajaprotsendilist pühendumist oma tööle ja tekitab pealiskaudsust. Näiteks arvutiga ta Manni ärkveloleku ajal tööd teha ei saa, sest tüdruk ronib sülele ja hakkab klaviatuuri näppima. Siis istub Mare kangastelgedele taha ja hakkab kuduma. Sel talvel on ta kudenud juba kaks kihnu tekki!

„Vaata see on küsimus,“ ütleb Mare, kui pärin, miks ta oma auga väljateenitud emapuhkust ei kasuta. Ta arutleb, et üheks põhjuseks on võibolla auahnus ja teiseks see, et on asju, mis vajavad pidevat tegemist, et need ära ei kukuks. Ta nimetab taas pilliõpet, mis kasvab, muutub, areneb ning pidevalt on uued arengud plaanis. Ka tahavad ju lapsed laagrit ning see vajab ettevalmistust ja tegelemist.

„Nädal aega on võimalik eemal olla.... näiteks sünnitusmajas,“ naerab ta, „aga pärast tuleb jälle edasi teha.“

Naljakas, et Mare rääkis siin pealiskaudsusest, mis paneb uskuma, et ta ei tea, mis see on ja kuidas inimesed tegelikult suudavad pealiskaudsused olla. Tegelikult teeb ta kõike suure pühendumise ja kirega. „Kui olen enda jaoks selgeks mõelnud, et kui on hea asi, siis teen rõõmuga ja nii see hakkab kasvama aina suuremaks ja suuremaks,“ ütleb ta ise. Ideid tal on ja mõnikord ta isegi kardab mõelda, sest siis äkki tulevad uued ideed ning ta ei jõua neid kõike ellu viia. „Ma ei tohi nii palju mõelda,“ muigab ta.

Ah, kes ikka usub, et Mare nüüd korraga mõtlemise ja ideede genereerimise maha jäta. Tegelikult ta juba ütleski, et tal on „üks asi“, aga ta ei taha veel rääkida. Küll me siis varsti näeme seda „üht asja“ ja nii mõndagi teist ka.

Anu Saare

Joel Sang ja Virve Köster saavad presidendilt teenetemärgi

President Toomas Hendrik Ilves tunnustab iseseisvuspäeva eel teenetemärgiga ka kaht Kihnu inimest - Valgetähe IV klassi medali saab luuletaja ja kirjanduskriitik Joel Sang ja Valgetähe V klassi rahvalaulik Virve-Elfriide Köster.

Kihnu Leht küsis kommentaari SA Kihnu Kultuuriruumi juhatajalt **Mare Mätaselt**:

„**Virve** on tuntud meelelahutaja, kes oma maaläheduse ning lihtsusega võib tänapäevases viisakate käitumisreeglitega maailmas.

Ta on inspiratsiooniallikas, mõtlemapaneva elujõuga oma kõrges vanuses, suure tahtejõuga väsimatu maailmarändur ning rahva lõbus-taja.

Hoolimata sellest on tema seljataga üle 80 aasta rasket saareelu, mis pole kerge olnud ei füüsilises ega vaimses mõttes.

Virve aitab kõigil oma austajatel meeles hoida, mis on elurõõm, on oma siira rõõmsameelsusega eeskujuks kõigile vananejatele, aidates nooremal põlvkonnal meeles hoida varasema põlvkonna maailmapilti.

Ta on niivõrd rikkumata iga-sugustest välismõjudest, mis tänaste inimeste mõtte-maailma muudavad.

Ta on ehe, Eesti Ehe!

Joel Sang on tuntud luuletaja. Kindlasti on just sellise hea luuletaja tunnustamine premeerimise üks eesmärk. Joel on elatist teeninud nii tõlkija kui kirjastajana, mis on jätnud jälje Eesti kultuurilukku.

Kuid tähtsaim siiski on ajakirja Keel ja Kirjandus peatoimetajaks olemine. Tegemist on teadusväljaandega, mis on kogu eestluse ning eestlaseks olemise alustala,

Kyne toimetajana tuleb Joel Sangal teha intervjuusid.

sisaldades eesti keele, kirjanduse ja rahvaluule alased artikleid ning uudiseid. Sellise suure Eesti asjaga tegelemine ongi Joeli tunnustamise peamine põhjus.

Meie omalt poolt oleme tänulikud, et ta selle suure asjaajamise kõrvalt meiega asju unustanud pole.

Joelile omistati teaduskraad 1980. aastal just nimelt kihnu keeles esineva eituse uurimise eest, ta on olnud nõu ja jõuga abiks kihnu kirjakeele loomisel ning ajaleht Kyne toimetamisel. Palju õnne sulle Joel!“

Virvel kaks pidulikku vastuvõttu

Järsumäe Virve sai tähtsa medali saamisest teada telefoni teel. Kes talle helistas, Virve täpselt ei teagi, kuid igatahes teatas helistaja, et Virve saab presidendilt kõrgeima autasu.

Virve vaidles esialgu vastu, et tõenäoliselt on see aprillinali, kuid teisel pool telefonitoru kinnitati, et aprillikuu on ju veel kaugel.

„Tuli välja, et see oligi tõsi ja ma pean ütleva, et see oli minu jaoks suur üllatus,“ lausus tunnustatud rahvalaulik.

„Mul on hea meel ja ma olen presidendile südamest tänulik, et mind ordeni vääriliseks tunnistati.“

Hiljem sai Virve ka kirja, kus seisib, et ta on kutsutud 23. veebruariks koos kaaslasega autasu kättesaamise üritusele. Ta ütles, et kui ta üle jäätunud mere pääseb, tahab ta ikka kohale minna.

„See saab olema südamlilik asi,“ eeldas ta.

Nädal enne üritust ei teadnud ta veel, kellega ta Tallinnasse läheb. „Tüdrukud omavahel lepivad kokku,“ ütles ta, pidades silmas lapse-

Kui presidendipaar 2008. aastal Kihnu vastupidi.

lapsi Reenat ja Rainat.

23. veebruariks on Virvel kutse veel teiselegi pidulikule sündmusele – Pärnu maavanema ja linnapea vastuvõtule.

Virve ei tea, kas ta ajaliselt sinna jõuab, sest Tallinnas algab vastuvõtt kell 13, Pärnus aga kell 17. „Kui me selleks ajaks Pärnusse jõuame, tahaks ikka sinna ka minna,“ ütles laulumemm.

Virve talviste tubaste tegevuste hulka kuulub ikka laulukirjutamine ka. Iga päev ta sellega ei tegele, aga kui ette võtab, kirjutab paar-kolm laulu järjest. Korra kuus tuleb talle selline kirjutamistuhin peale.

„Kui mulle endale need laulud meeldivad, meeldivad ka rahvale,“ leidis ta, lisades, et ta seda ei eeldagi, et tema laulud kõikidele inimestele sobivad. „Kes tahab see laulab, aga kes tahab,

s käis oli kinkijaks Virve. Nüüd on

see tallab,“ on ta leplik.

President Toomas Hendrik Ilves annab seoses iseisvuspäevaga ja Eesti riigile osutatud teenete tunnustamiseks riiklikud autasud 99 inimesele Eestimaal, sealhulgas ja 6 inimesele Pärnumaal.

“Eesti Vabariigi 93. aastapäeva eel tänab ja tunnustab meie riik teenetemärkidega inimesi, kes oma tegevusega on aidanud edendada, hoida ja kindlustada Eesti iseseisvust,” kirjutas riigipea riiklike autasude andmise otsuse eessõnas.

“Sellega väljendab Eesti riik oma tänu inimestele, kelle töö ja pühendumine erinevates eluvaldkondades on muutnud meie maad hoolivamaks ja paremaks, tugevamaks ja tugevamaks,” rõhutas president Ilves.

Anu Saare

JAANUAR-VEEBRUAR VALLAVALITSUSES

◆ Kinnitati Kihnu rahvamaja poolt osutatavate teenuste hinnad:

- saaliüür üritusteks 1 tund – 13 eurot;
- ruumide üür inimesepõhisel arvestusel 5 eurot täiskasvanu, 3 eurot alaealine;
- ööpäevane saaliüür üritusteks – 256 eurot;
- fuajee/filmiruumi/kohviku üür üritusteks 1 tund – 13 eurot;
- fuajee/filmiruumi/kohviku ööpäevane üür üritusteks – 32 eurot.

◆ Kihnu vallale väljastati tee-ehitusluba avalikult kasutatavate kohalike teede toimuvaba katte ehituseks;

◆ Määrati üks üksikvanema toetus;

◆ Osaühingule Algot väljastati ehitusluba suvila, sauna, küüni ja paargu püstitamiseks Viirale Linaküla külas;

◆ Kehtestati koduteenuste taotluse, hooldusvajaduse hindamise testi, hoolduskava ja koduteenuste osutamise lepingu vormid.

Määrusega on võimalik tutvuda Kihnu kodulehel (www.kihnu.ee);

◆ Nõustuti maa riigi omandisse jätmisega ning määrati maa-üksuste koha-aadressid ja sihtotstarbed 17 maaüksuse osas.

Muudetud ulatuses nõustuti maa riigi omandisse jätmisega kahe maaüksuse osas ning maa riigi omandisse jätmisest keelduti kahe maaüksuse osas.

◆ Moodustati inventuurikomisjon koosseisus Kristel Nazarov, komisjoni esimees ja komisjoni liikmed Maire Havik ja Maria Michelson.

Vallavalitsuse tänukirjad:

▪ **Külli Laos** – panuse eest Kihnu Aabetsa valmimisse;

▪ **Reene Leas** – panuse eest Kihnu Aabetsa valmimisse;

▪ **Evi Tõeväli** – panuse eest Kihnu Aabetsa valmimisse;

▪ **Kihnu Mere Selts** – Kihnu valla avaliku ruumi korrastamise ning 2010. aasta meeledejäivate kultuuri- ja meelelahutusürituste läbiviimise eest;

▪ **Veera Leas** – Kihnu-Ruhnu mängude traditsiooni taaselustamise ja eduka läbiviimise eest;

▪ **Hilma Kerbak** – Kihnu lastele järjepideva ja tulemusliku pillimängu ja laulu õpetamise eest;

▪ **Mõnu käsitöotalu tegemistes osalejad** – Kihnu käsitöö ja kultuuri hoidmise ja edasiarendamise eest;

▪ **Milvi Vahkel** – Kihnu saare puhta ja hea korrastatud väljanägemise tagamise ning hoidmise eest;

▪ **Ülle Püüa** – Kihnu saare puhta ja hea korrastatud väljanägemise tagamise ning hoidmise eest;

▪ **Olev Mihkelmaa** – Kihnu inimeste ja eluolu fotodele jäädvustamise eest;

VEEBRUAR VALLAVOLIKOGUS

◆ 2011. aasta 06. märtsil toimuvateks riigikogu valimisteks moodustati 9-liikmeline jaoskonnakomisjon;

◆ Muudeti Kihnu vallavolikogu 9. veebruari 2009 määrust nr 1 „Kihnu Vallavalitsuse teenistujate ja vallavalitsuse hallatavate asutuste töötajate struktuur, koosseisud ja palgamäärad – Kihnu Vallavalitsuse struktuuri lisati 0,2 koormusega IT-nõunik, 1,0 koormusega koduhooldaja ning 0,5 koormusega jõusaali administraator. Alates 2010. aasta augustikuust töötab jõusaali administraatorina Allan Laarents ning 2010. aasta oktoobrikuust töötab IT-nõunikuna Toomas Rämman.

Koduhooldaja koha täitmiseks on välja kuulutatud konkurss. Kihnu kooli struktuuri lisati 0,25 koormusega huvijuhi koht, mille täitmiseks korraldati konkurss;

◆ Seoses euro kastusele võtmisega muudeti Kihnu vallavolikogu määrusi;

◆ Kehtestati koduteenuste osutamise tin-

gimused ja kord. Korraga on võimalik tutvuda Kihnu kodulehel (www.kihnu.ee);

◆ Otsustati taotleda Kihnu valla munitsipaalomandisse Lemsi küla Printsisaare maa

◆ **Aasta kihnlase aunimetus** anti Mare Mätas'ele austusavaldusena Kihnu Mere Peo traditsiooni algatamise ja ürituse eduka eluviimise eest 2010. aastal.

◆ **Elutöö** preemia anti Vilma Metsa'le Kihnu vallale elutööna osutatud väljapaistvate teenete eest.

◆ Kinnitati Kihnu valla 2011. aasta eelarve kogumahus 1 348 065 eurot. Kassatagavara suuruseks 2011. aastal kinnitati 6500 eurot.

◆ Otsustati Kihnu valla astumine Hange- te Korraldamise MTÜ (Riigihangete Kesku- se) liikmeks.

Enamik investeeringuid oleme siiani teostanud Kihnu programmi toel. Käesolevast aastast lakkab programm olemast ja selle asemele tuleb kõiki väikesaari hõlmav Väikesaarte programm, kus Kihnu ja Manija piirkonnale on broneeritud

1. aastal

214 000 eurot. See on märkimisväärne toetus, mis pole mõeldud ainult omavalitsusele. Täpsema info avaldame kohe kui regionaalminister on programmdokumendi allkirjastanud.

Lasteaiale ruumi juurde

Väga elav oli eelmisel aastal valla kultuurielu, seda eriti seoses muuseumi käivitamisega ning värskest lisasid Kihnu Mere Seltsi korraldatud Muinastulede öö, samuti hoolekogu poolt organiseeritud heategevuspidu.

Väga oluline on traditsioonide jätkumine, mille heaks näiteks on Kihnu-Ruhnu mängude tava elushoidmine. Aga traditsioon ei pea olema midagi vanadest aegadest, see võib olla ka uus algus. Nii on kavandatud ka sellel aastal Kihnu Mere Peo toimumine, mille kohta jooksvat infot leiab internetist www.kultuuriruum.ee. Kihnu vald osaleb Pärnu jahtsadamasse Kihnu Jõnnu kuju püstitamise projektis.

Lasteaiaajärjekorras on alates 1. maist vähemalt kaheksa last, kellele lisandub sügisel veel nii mõnigi. Seepärast on kavas lasteaia ruume kooliklassi arvelt suurendada. See tingib vajaduse viia üks ainetund sarnaselt kehalise kasvatuses koolimajast välja kas rahvamaja või muuseumisse.

Uus koduhooldussüsteem

On hea meel, et veebruaril algul käivitus esmaabibrigaadide töö. See on oluline samm edasi kohapealse kiirabibrigaadi loomiseks.

Tänase süsteemi järgi on kogu varustus, koostitus ja rahastus tagatud riigi poolt, kuid kõige olulisem on, et süsteemi on üle võtnud Eesti üks kogenuim kiirabibrigaadide pidaja (PERH).

Meeldetuletuseks veel, et esmaabiandjad saab välja kutsuda telefonil 112.

Samavõrra kui kohustused meditsiinipoolele vähenevad, ilmnevad uued vajadused sotsiaalvaldkonnas. See tõttu oleme 1. märtsist rakendamas koduhooldajateenust, kes hakkab sotsiaalmetniku poolt määratud inimestele osutama kodu- või isikuhoolduse teenuseid.

Oluline on traditsioonide jätkumine, mille heaks näiteks on Kihnu-Ruhnu mängude tava elushoidmine.

Enam ei ela noored ja vanad koos ning tihtilugu on noorem generatsioon läinud elama mandrile, mistõttu on keerulisem vanemate pereliikmete eest hoolt kanda. Kuidas koduhooldussüsteem toimima hakkab, sellest kirjutab leht edaspidi.

e-kanalite areng

Samm-haavalolemeelavdamas infovahetust läbie-kanalite.

Valla kodulehele edastame kõige värskeima info ning samuti nädalaplaani vallavalitsuses toimuva kohta. Seda selleks, et teaksite arvestada, kui juhuslikult mõnda ametnikku pole majas või millal toimuvad nõupidamised, kui ametnikud on hõivatud. Lisaks oleme käivitanud suhtlusportaalis Facebook Kihnu valla lehe, kuhu selle kanali kasutajatele infot jagame. Ja muidugi saab alati telefoni teel küsida ja muret kurta.

Esitanud ülevaate põhilisematest arengutest aastal 2011 valdkondades, mida omavalitsus saab mõjutada, kinnitan vallavalitsuse nimel, et jätkame endast parima andmist, et Kihnu oleks hea paik, kus elada.

Ingvar Saare,
Kihnu vallavanem

Kihnu Kauba Maja tegemistest

Kihnu kauba e-pood lõi veebruari alguses ukse lahti ning praegu saab juba esimesi kokkuvõtteid teha.

Ega osanud hästi arvata, kuidas pood käima läheb – kas inimestel selle vastu huvi on, kas ilma kaupa nägemata-katsumata julgetakse tellida, ega kohaletomimisega probleeme tule... See nimekiri läheb veel pikalt edasi.

Esimesi tellimusi postitades värisid nii süda kui ka käed, kuid õnneks (ptüi, ptüi, ptüi!) on siiani kõik hästi sujunud – kaup on ilusasti inimesteni jõudnud ja kiidusõnu jätkub nii käsitöö kui ka poe enda kohta.

Nagu arvata võib, tellitakse praegusel külmal ajal ikka kõige rohkem kindaid ja sokke.

Äsja lisasime tootevalikusse ka mütsid, mis paistavad inimestele väga meeldivat.

Kuid tellitakse ka raama-

tuid, troisid, tekke-patju, nukke... Tegelikult kõike, mis parasjagu tootevalikus on.

Päris palju on esitatud eritellimusi ja küsitud toodete kohta infot. Mõni päev on telefon lausa punane ja postkast kirju täis!

Suur tänu kõigile, kes on minuga ühendust võtnud ja oma käsitööd minu kätte toimetanud!

Samuti tänan kõiki, kes on poe käimasaamisel abiks olnud.

Esimesed nädalad on näidanud, et huvi Kihnu käsitöö ja muu kauba vastu on suur ning usun, et läbi Kihnu Kauba Maja on kihnlasketel mugav, lihtne ja tasuv aastaringselt omatehtut müüa.

Kui soovid midagi poodi müüki panna või vajad lisainfot, helista numbril 513 4555 (Kuraga Mari) või saada kiri aadressil kihnukaubamaja@kihnu.ee!

Nobedaid näppe!

Kihnu Kauba Maja

Lugupeetud MTÜ Suurhall kalurid!

◆ Kuna varsti on aeg kevades ja algab aktiivne kalapüük, siis oleks kaluritel kindlasti vaja teada muudatusi, mis meid ees ootavad.

Muutmisel on mitmed meid otseselt puudutavad seadused ja kindlasti peaks kõik end nendega kurssi viima, et vältida üllatusi. Tuleneb valida ka uus juhatus ja revisjonikomisjon.

Need, kes andsid oma paa- did mõõdistamiseks, saavad kätte mõõdistuspabe- rid. Need, kellel on mõõdistamata paate, aga tahavad seda teha, oleks vajalik võtta kaasa paadipassid.

Saame siis neljapäeval, 3. märtsil kell 15.00 Kihnu rahvamajas kokku ja arutame meie rõõme ja muresid.

Ootame rohket osavõttu.

MTÜ Suurhall juhatus

Täpsustus

Täpsustus eelmises lehes olnud artiklile „Kiirem, kvaliteetsem, tõhusam abi“.

Kiirema arstiabi osutamiseks sõlmitud lepingu

üheks osapoolteks ei olnud Kihnu vallavalitsus, vaid leping sõlmiti Terviseame- ti ja Mustamäe haigla ehk Põhja-Eesti Regionaalhaig- la vahel.

Külm külvas segadust

Veebruarikuine pakane tekitas Kihnu koolimajas palju segadust ja meelepaha - lapsevanemad ei teadnud, kas oma lapsed koju jätta või kooli saata. Väljendit „külmapüha“ oli nendel päevadel tihti kuulda, kuid päris täpselt ei teadnud keegi, kuidas selles olukorras käituda.

Kihnu valla haridus- ja kultuurikomitee esimees Mare Mätas ütles, et olukord oli nii segane ja seepärast esitas ta koolijuhile lapsevanemate nimel kirjaliku arupärimise. „Iga päev valitseb suur segadus ning seepärast palun kooli direktorit teavitada valla kodulehe kaudu, kas õppetöö koolis toimub või mitte,“ kirjutas Mätas koolijuhile saadetud arupärimises.

„Tahaks selgust, mina enam ei tea, kas oma lapsi kooli saata või mitte,“ rääkis ta Kihnu Lehele. Selget vastust ei saanud ta ka koolimajast, kust erinevatel päevadel tuli vastukäivat informatsiooni. Esmaspäeval (14. veebruaril) saatis Mare mõlemad lapsed kooli, kus nad riielda said, et nii külma ilmaga kooli tulid. „Neile öeldi, mis te siia ronisite, kas te ei näe, mis ilm on,“

rääkis Mare.

Kaks päeva hiljem, kui Mare oma lapsed koju jättis, olid nad aga puudujaks pandud ning selgus, et koolitöö toimub. „Mina ei suuda enam otsustada, mida teha, kuid koolimajas külvatakse aina segadust,“ lausus ta.

Tarvis kindlat otsust

Teadmatuses olid ka paljud teised lapsevanemad. Esmaspäeva hommikul üritas Kerli Vahkel teada saada, kas koolimajas õppetöö toimub, kuid kell 8. 30 ei oli koolimaja telefon tumm ning mingit märget ei olnud ei valla ega kooli kodulehel.

Samas leiab Mare Mätas, et Kihnu lapsed saavad paarikümne miinuskraadiga kooli minna küll, sest õues nad ju käivad, kuid kooli poolt on vaja ühest otsust, kas õppetöö toimub ning külma ilmaga kooli tulnud lapsed ei tohiks mingil juhul pragada saada.

Koolijuht Heido Pärtel ütles, et krõbeda pakasega jääb lapsevanema otsustada, kas oma lapsed kooli saata või mitte, kool seda lapsevanemale dikteerida ei saa. Kui lapsed on külma ilma tõttu

puudunud, siis lapsevanem puudumistõendit esitama ei pea, klassijuhataja märgib tunnid põhjusega puudumiseks. „Lastevanematel palun jälgida tuulekülma indeksit EMHI kodulehel ning teha iseseisvad otsused lapse kooli mineku või mittemineku suhtes,“ ütles koolijuht.

Järgmisel päeval pärast arupärimise saamist ilmus koo-

li kodulehele ja kõiki puudutav informatsioon – 19. veebruaril koolis õppetööd ei toimu ning väljavõtte sotsiaalministri määrusest.

Õpilased on kavalad

Lapsed kasutavad saabu- nud talvekülma ja sellega seotud segadust muidugi osavalt ära. Esmaspäeval oli 9. klass terves koosseisus

Kihnu kooli direktori kommentaar

Ilmaennustamine on üks tänamatu töö, mille tulemust on keeruline ette näha.

Teisipäeva päeval (15.02) võtsime koolis koos klassiõpetajatega vastu otsuse, et kolmapäeval suurte külmade tõttu jäävad algklasside tunnid ära. Uskusime ilmateadet, mis midagi head ei lubanud.

Kolmapäeva hommikul termomeetrit vaadates pidin tõdema, et see näitab 13 külmakraadi – ilmajaama ennustused ei pidanud paika. Sotsiaalministri määrus lubab 1.-6. klassis õppetöö ära jätta, kui temperatuur on alla 20 külmakraadi, seega olime oma otsusega oluliselt rikku-

nud seadust ja kooli oleks pidanud tulema kõik õpilased.

Järgnevate päevade kohta ei hakanud enam nii radikaalseid otsuseid vastu võtma. Kuna õpetajatel külmapüha ei ole ning seadus käsib suure külma kooli tulnud õpilastele leida ka tegevus, oli kool valmis tunde läbi viima ning õpilasi toitlustama.

Neljapäev jätkas jälle suurte külmadega, mis jätkusid ka reedel. Tuulekülma arvesse võttes olid nädalased temperatuurid Kihnus hommikul kell 8.00 esmaspäeval 25 kraadi, teisipäeval 26 kraadi, kolmapäeval 19 kraadi, neljapäeval 24 kraadi ja reedel 28 kraadi. 7.-9.klass ei pea koo-

li tulema, kui külma on alla 25 kraadi, seega kõik nädalapäevad ei olnud neilegi seadusega vabaks lubatud.

Alles oli lõppenud kaks nädalat kestnud haigustepuhang, mille tulemusena oli õppetöö häiritud kõigis klassides. Nüüd jätkus talvine saaga pakasega, mille lõppemist lubatakse alles veebruaril lõpupäevil.

Põhikooli ja gümnaasiumi seadus on armutu, määratledes üheselt, et õppeaastas on vähemalt 175 koolipäeva. Samavõrd halastamatu on õppekava, mis näeb ette kindla arvu ainetundide toimumise õppeaastas.

Tunnid, mis jäävad talvel ära, tuleb järgi teha, kui mit-

te varem, siis juunis. Ühtmoodi halvad on mõlemad variandid, nii veebruaris 30 kraadise külma kui juunis 30 kraadise leitsakuga koolipinki nühhida. Kuigi jah, suvel on vähemalt koolimaja soe.

Kooliruumide temperatuur on olnud aastaid muretekitav. 2010. aastal sai Kihnu vallavalitsuse täiendava rahaeralduse tulemusena täiendavalt soojustatud osa koolimaja välisseinast. Selle tulemusena on Linaküla poolsed klassid soojad ning nendes õppetöö läbiviimine on võimalik ka suurte külmadega. Probleeme on sööklaga ning koridoridega, mille soojapidavus on väga väi-

Vaade klassitoa aknast. Klassid jäid külmaga tühjaks.

koolis, kuid nad tulid jutuga, et kool võiks ära jääda, sest õues on külm. „Muidugi sai neile siis öeldud, et mis te siis tulite, kui õues nii külm oli,“ ütles Pärtel. Aga kui lapsed on juba kooli tulnud, toimuvad ka tunnid ning kool tagab laste toitlustamise.

Pärtel tõi teisegi näite, kui 9. klassi noormees jäi maga-

ma, aga puudumise põhjuseks tõi külma. Samuti on taluline, et nn külmapühaga kooli tulnud lastel on õppimata ning vabanduseks toovad nad selle, et arvasid, et kooli ei ole. Seda „taktikat“ kasutatakse isegi algklassides.

„Samad lapsed, kes külma pärast kooli ei saanud tulla, mängisid õues või tulid pärast tunde pillitundi,“ kõrvutas Pärtel. Tema hinnangul ei ole külm ilm koolitulemisel takistuseks, eriti neil lastel, kes elavad koolimaja lähedal või kes autoga kooli tuuakse ja seepärast peaks paarikümne miinuskraadiga õppetöö siiski toimuma. „Kui lapsed just ei taha jaanipäevani koolis käia,“ lausus ta. Sest, tähelepanu, vastavalt põhikooli ja gümnaasiumiseadusele on õppeaastas vähemalt 175 õppepäeva ja külmapühade tõttu ärajäänud koolipäevad tuleb järgi võtta juunis.

Pärtel ütles, et pole veel otsustanud, kas külma tõttu ära jäänud koolipäevad tehakse järgi aprilli või maikuu nädalavahetustel või tõesti juunikuus. „Igal juhul läheb kooliaasta keva-

del mõne päeva võrra pikemaks,“ kinnitas ta.

Teine, välistemperatuurist ja tuulekülmast sõltumatu probleem on külm koolimaja, täpsemalt küll koolisaal, fuajee ja söökla, sest klassiruumid on soojad.

„Koolimaja on külm kui hundilaut,“ lausus õpetaja Laura, kelle sõnul saalis hästi olla ei kannatanud. Eriti külm oli teisipäeval, kui töömehed veetorustikku sulatasid ja luugid lahti olid.

„Jah, saal on jahe, külm, kuid klassis on mitmed õpetajad radiaatoreid vähemaks keeranud või akent lahti teinud,“ ütles Heido Pärtel. Ka sel medalil on teine külg, lapsed ei pea vahetunnis saalis olema, vaid võivad klassis soojas olla, kuid paraku tõmbab vahetunnikell nad kui magnetiga külma saali.

Heido Pärtel tõi näite päevast, kui 5. klass õpilased teise tulid tund varem kohale ehk teise tunni asemel esimesse tundi. „Nad istusid ja lõdisesid saalis, neile pakuti, et mingi nad arvutiklassi, aga nad lõdisesid saalis edasi,“ lausus ta.

Anu Saare

ke ning mida ei ole võimalik soojaks kütta. Mured lahenevad tõenäoliselt alles uue koolimaja valmimisega, sest olemasoleva hoone koridoride soojakssaamine nõuab väga suuri kulutusi, mille tegemine ei ole uue hoone valmimise ootuses enam otstarbekas. Siiski on ka praegu läbi viidud töid, mis on vältimatult vajalikud. Koolimaja veetorustik on ehituse käigus laiali veetud hoone põõningult, kusjuures torustikul puudub toimiv soojustuskiht. Esmaspäeva hommikul olid kõik söökla veetorud külmunud, mistõttu ei olnud võimalik läbi viia nõuetekohast toitlustamist. Teisipäe-

vaks oli sööklasse veetud uus veetorustik ning toitlustamine võis jätkuda. Siiski ei julge lubada, et suudame külmaperioodi jätkudes hoone lahti hoida, sest kui külmuvad WC-desse minevad veetrassid, oleme sunnitud koolimaja sulgema.

Lapsevanematele oskan soovitada vaid üht: vaadake internetist www.emhi.ee tuulekülma tabelit. Kui ilm on liiga külm, ei ole vaja end lapsi kooli saata. Samas, kui koolimaja on avatud, on seal kohal ka õpetajad ning piisava arvu õpilaste olemasolul toimub õppetöö.

Puudujad vaadaku e-kooli, sest tundide toimumisel on tarvis õppetükid kodus

omandada. Pakaselise nädala lõpuks jõudis ka haridusministeerium otsusele, et tundide ärajäämisel võib õpilastele anda õppeaine omandamiseks samas mahus koduseid ülesandeid. Seega koju jäävad õpilased ei peaks veetma oma päeva mitte ainult Facebookis või Twitteris, vaid vahel piiluma ka e-kooli ning kätte haarama õpiku. Need vanemad aga, kes otsustavad oma lapse autoga kooli tuua, võiksid autos vaba ruumi olemasolul mõelda, kas naabritüdruk või -poiss ei vajaks samuti küteti kooli ja tagasi.

Peatset kevadet soovides!

Heido Pärtel

Kihnu jäätee saab ametlikuks

◆ Kihnu ja mandri vaheline jäätee, mis juba mõnda aega on sõitmiseks sobiv, saab reedel, 25. veebruaril ametliku staatuse.

Maanteeameti Lääne regiooni direktor Enn Raadik ütles kolmapäeval Kihnu Lehele, et teemeistrid vaatasid just tee veel kord üle, see on korralik ja mingeid takistuse tee avamiseks ei ole. „Säästame veel puhkepäeval (vabariigi aastapäeval) kihnlasi mandrilt sõitvatest külalistest, aga siis pole meil enam midagi vigurdada ja peame asja ametlikuks tegema,“ ütles Raadik. Tema sõnul on jää 45 - 50 sentimeetri paksune, kõik praod on jääkatte peale võtnud ja vaba vett ei ole. Eelmisel nädalal oli jääl küll 90-sentimeetrine pragu, kuid sel nädalal on see kinni külmunud. Jäätee tugevduks paigaldati pragude kohale ülesõidusillad, samuti on paigas teemärgistus ja isegi mõned liiklusmärgid. Arvestades tee head korrasolekut kestab ametlik tee Raadiku hinnangul vähemalt kolm nädalat, aga lõpliku otsuse teeb ilmataat.

Tee on avatud valgel ajal, mida kellaajaga ei piiritleta. Hommikul avatakse tee umbes kell kaheksa ja õhtul kell viie – kuue paiku, läheb ju päev aina suure kukesammu võrra pikemaks.

Valgel ajal ehk siis, mil jäätee on avatud, vastutab maanteeamet sõidukite ja inimeste eest, muul ajal võtab vastutuse jääteel sõitja ise. Mõlemal pool teed on valvuriputka, mille töötajad panevad kirja kõikide teele sisenevate autode registrinumbrid ja hiljem kontrollitakse, kas auto ikka jõudis üle.

Raadiku sõnul on jäätee mõeldud eelkõige kohalikele elanikele, kuid mandriinimeste sõitmisi ei saa keelata, kui neil soov on. Siiski loodab ta, et huvilised ei läheks teele ekstreemsusi otsima ja arvestaks, et jää all on kohati 5-6-7 meetrit vett.

Anu Saare

Hõljuk saab endale kodu

Töövabal ajal Munalaiu sadamas talvel tuule ja külma või suvel kõrve-tava päikese käes seisv hõljuk saab suve alguseks viimaks ulualla – Tõstamaa vald ehitab hõljuki jaoks angaari.

Tõstamaa vallavanem Toomas Rõhu ütles, et ehitusprotsess juba käib – maa-lapp ja raha on olemas ning angaari alus valmis. Esialgne plaani järgi pidi see valmima märtsi lõpus, kuid kuna ehitaja vahetus ning veebruarikrõbe külm tõmbas ehitushoo maha, saab hõljuk peavarju hiljemalt jaanipäevaks. Raha selleks on saadud Kihnu programmist 250 tuhat krooni ning läbirääkimised uue ehitajaga käivad.

„Eks rikkaid on tulnud ette ka selle tõttu, et hõljukit on pidanud lageda taeva all hoidma,“ lausus Toomas Rõhu.

Kapten Jaanus Jürivete on arvamusel, et hõljuki jaoks oleks angaari juba ammu hädasti vaja – see kergendaks hõljuki remonti ja hooldust ning seetõttu oleks hõljuk nii mõnigi kord pääsenud riketest. „Praegu pole ju sooja ruumi, kus hõljukit parandada, aga ta ta tahab igal õhtul ülestõstmist ja sulatamist, praegu tehakse kõik tööd põlve otsas,“ lausus Jürivete.

Motor, mis pidevalt soojeneb ja siis jälle jahtub, jääb selliste ilmadega paratamatult ja sellepärast vajab ka hõljuk sarnaselt lennukile igapäevast ülevaatust.

Konarlik jää kulutab

Suvine päike kapteni sõnul hõljukit otseselt ei kahjusta, küll teeb kurja vihm – enne talvist sõiduperiоди tuli hõljuk lahti võtta ja uuesti kokku panna, sest vesi oli vahele läinud. Üle-eelmisel aastal kattis Jürivete suvel hõljuki tekiga, aga siis tegid hiired teki alla pesa, kuid hõljukile õnneks närilised kurja ei jõudnud teha.

Jürivete nõustub, et hõljuk on tõepoolest liiga tihti ti-

ti rivist väljas, peamiselt on rikete põhjuseks balloone kulumine. Tema sõnul arendavad ja pakuvad hõljuki tootjad pidevalt uusi variante balloone vahetamiseks. Kare, konarlik jää, millel talviti tihti sõita tuleb, kulutab hõljukit rohkem kui sile jää, lumi või vesi. Lisaks balloone kulumisele on probleeme olnud ka elektrisüsteemis, mida meresool kipub rikkuma. Samuti pole selline hõljuk mõeldudki igapäevasteks sõitudeks, kuid lennuki asendajaks sobib Jürivete hinnangul küll.

Kõige parema meelega võtaks kapten korraga peale kuus inimest, sest raskemal hõljukil on rohkem sellist pinda, mis kulub. „Suure kõhuga mehi saab peale võtta vähem, kergemaid inimesi ja lapsi rohkem,“ lausus ta. Lisaks raskusele ja pinnale sõltub hõljuki tervislik seisund ka tuulest ja temperatuurist.

Toomas Rõhu ei nõustu väitega, et hõljuk tihti katki on, tuues oma arvamuse kinnituseks, et eelmisel talvperi-oodil sõidutas hõljuk 1300 reisijat. „Kui hõljuk ei ole töökorras, on sellest rohkem juttu, kui asi väärt on,“ leidis ta. Kui lennuk kehva ilma tõttu sõita ei saa ja hõljuk seda asendab, siis on „puhur“ hea küll, aga kui ta parasjagu töökorras ei ole, siis kirutakse vene tehnika maa põhja.

Jürivete ütles, et mõnel korral, kui hõljuk pole sõitnud, ei olegi ta otseselt rikkis, vaid erinevatel põhjustel ja turvakaalutlustel on otstarbekam sõitu mitte ette võtta.

Näiteks veebruari suure pakasega oli hõljuk töökorras, aga 25 kraadise külma-ga hõljukiga mereteed ette võtta ei tasu. „Otsest ohtu ei ole, kuid peab arvestama, et hõljuk võib nii suure külma-ga seisma jääda ja inimesed jäävad inimesed merele lõksu. Jää küll kannab, aga inimesed ei pruugi olla nii soojalt riides, et mitmekilomeet-

Hädavajalik liiklusvahend

◆ Pärnu maakonna transpordinõunik **Avo Rahu:**

„Ehkki tegelikkuses osutusid kulud hõljuki korras-hoiuks oodatust oluliselt suuremaks, on hõljuk Kihnu ühenduseks vägagi hädatarvilik liiklusvahend.

Edasi-tagasi reisi lepinguline hind hõljukiga Kihnu-Munalaide-Kihnu on täna (1800 kr) 115.04 €. Lisanduvad kulud taksobussile Pärnu-Munalaide (630 kr) 40.27 €.

Kuluvateks osadeks hõljukil on alusballoonid, mille komplekt maksis 120000 kr (7669.40 €). Nende tööiga oli vaid poolteist kuud ehk ca 30 reisi.

Seega hõljuki reisi hind kujuneb (1800 + 4000 + 630 = 6430 kr) e. ca 411 €.

Lennureisi hind Pärnu-Kihnu-Pärnu riigitoetusena on 623,78 €.

Hõljuki alusballoonide „vaenlaseks“ on kare jää, mis kulutab balloone aluspinda kui raspel hobusekapja. Hobustel kasutame kabja kaitseks rautamist, nii peame ka mõistlikuks hõljukiballoone kaitsmist mingi kulumiskindlama materjaliga. Praeguse seisuga ongi hõljukite tootja välja mõelnud uut tüüpi alusballoonid, millel libispinnad balloone all on vahetatavad. See tähendab, et ei pea enam vahetama balloone kogu täiega. Täna olemegi esitanud tellimuse uuendatud alusballoonide ostmiseks kogusummas 13188 € (ca 206347 kr).

Kõige selle eelneva põhjal ja samuti lahtuvalt sagedast vajadusest hõljukit remontida on minu seisukoht ikka väga kindel - hõljuk on oma olemuselt mõeldud ikkagi dessantriistaks ehk meie olukorras vaid hädabi töödeks, mitte regulaarliikluse korraldamiseks.

Seega, tagasi tulles oma esimese lause juurde, et hõljuk on Kihnu ühenduseks hädatarvilik liiklusvahend, kinnitan ma seda: hõljuk on Kihnu ühenduseks hädatarvilik liiklusvahend, kuid vaid hädabi töödeks ja lennuilma puudumisel.”

rist jalgsimatka merel teha,“ ütles ta.

Kapteni sõnul eluohtlikku olukorda ette pole tulnud ning tänavu talvel pole hõljuk merel seisma jäänud.

Enamik veebruarikuust on olnud selge ja päikeseline ning lennuk on saanud sõi-

ta, kuid märtsikuine lumesulamine ja sellega kaasnevad udu ja lennuraja ülejutus on veel ees, mil lennuk sõita ei saa.

„Küll siis hõljuk ära pääsatab,“ lubas kapten Jaanus Jürivete.

Anu Saare

Riigikogu valimised 2011

◆ Kihnu vallas on valimiste korraldamiseks moodustatud üks valimisjaoskond nr 1, mille hääletamisruum asub Kihnu rahvamajas.

Elektrooniline hääletamine (e-hääletamine) algab 24. veebruaril kell 9.00 ja kestab ööpäevaringselt kuni 2. märtsini kell 20.00. Elektrooniliselt saab hääletada veebilehel www.valimised.ee.

Info e-hääletamisel isiku tuvastamise ja digiallkirja and-

mise erinevate võimaluste kohta on saadaval Vabariigi valimiskomisjoni kodulehel (www.vvk.ee);

Eelhääletamine toimub Kihnu rahvamajas 28. veebruarist - 2. märtsini kell 12.00 kuni 20.00.

Samal ajal saab Kihnu rahvamajas hääletada ka väljaspool oma elukohajärgset valimisjaoskonda.

Valimispäeval, 6. märtsil toimub hääletamine Kihnu rahvamajas kell 9.00 kuni 20.00.

Valimispäeval saavad Kihnu rahvamajas hääletada vaid need, kelle rahvastiku-registrijärgseks elukohaks on Kihnu vald.

Kui terviseseisundi või muu mõjuva põhjuse tõttu ei ole valimispäeval võimalik hääletada Kihnu rahvamajas, võib taotleda kodus hääletamist. Selleks on vajalik Kihnu vallavalitsusele või jaoskonnakomisjonile esitada kirjalik taotlus.

Taotlust on võimalik jaos-

konnakomisjonile esitada valimispäeval kuni kella 16.00-ni.

Vallavalitsusele saab taotluse esitada ka valimispäevale eelnevatel päevadel. Kodus hääletamise kirjalikus taotluses tuleb märkida kodus hääletamise taotlemise põhjus (näiteks terviseseisund, kõrge iga, rasked teeolud, transportivõimaluste puudumine).

Aktiivset osavõttu 2011. aasta riigikogu valimistest!

TASULINE VALIMISREKLAAM

Valikud ja väärtused

Alatasa ja märkamatultki valime midagi – küll elukohta või –kaaslast, vedamise korral tööd, igapäevaselt poeletilt taskukohast, üha harvem puhkusereisi või muud meelepärast. Kahjuks valivad eesti inimesed järjest sagedamini alaliseks elamiseks hoopis teise riigi ja selle põhjused on nukrakstegevad.

Kord nelja aasta tagant tuleb ka oma poliitiline valik teha. See ei ole lihtne, sest parteide programmid segunevad ja kohalikku kandidaati püütakse üle lüüa pealinna peenemate meestega. Kindel on see, selle kandi eluolu teab kõige paremini oma maakonna kandidaat. Ega asjata pole seekord Pärnumaal avalikult üles kutsutud saatama seadusi looma kohalikke ja siin kaua tegutsenud inimesi.

Väärtused

Väärtused on meile teejuhi. On meie käitumist juhtiv südamehääli, aga on ka väärtused, mille nimel tuleb võidelda ja selleks on vaja leida endale järgnevaiks neljaks aastaks õige esindaja.

Usun, hea lugeja, et oled juba kaalunud sotsiaaldemokraatide poolt hääletamist, sest senine "kiiresti rikkaks" lubav poliitika suretab elu väljaspool Tallinna. Selgesti on tajutav praeguste otsustajate elukaugus või ka huvi puudumine tegelike probleemide vastu, olgu selleks kolmandiku rahva vaesus, ääremaastumine või tuleviku perspektiivitus noortele. Kohalik ettevõtetus on hääbunud või kiratseb. Rahvas ootab otsuseid, mis aitaks viirelemisest välja astuda väarikama elu suunas. Tuleb sügavuti mõista, et hea oma-maine majandus ei saagi areneda ilma haritud ning hästiasustatud omamaise

tööjõuta. Riik peab kiirelt panustama haridusse, alates kõigile kättesaadavast lasteaiakohtadest kuni konkurentsivõimelise kutse- ja kõrghariduseni välja. Seda muidugi juhul, kui me soovime, et meie lapsed tahaksid elada, õppida ja luua oma pered siinsamas, oma kodus.

Tarkade otsuste tegemiseks tuleb aga näha ja tunnistada tänase haridussüsteemi ning ettevõtluskliima vajakajäämisi ning osata hinnata iga kinnipandud kooli ja lõpetanud ettevõtte mõjusid kandile laiemale.

Veel valikuid

Valida tuleb ka selle vahel, kas tahame edaspidigi üle kullata rikaste ja edukate laste sünnitamist ja kasvatamist kuni 35000 krooniga kuus (üle 2000 euro!) Mil-line ülekohus on see ema jaoks, kes elab ja töötab maal, kus sellistest palgakadest ei nähta isegi mitte und! Sotsiaaldemokraadid tahavad kõiki peresid tugevamalt toetada tõstes 2001. aastast muutumatuna seisnud lastetoetused kolmekordseks – tänaselt vähem kui 20-lt eurolt 60 euroni kuus.

Toimetulekutoetuse määramisel ei tohi edaspidi lapsetoetusi pere sissetuleku hulka arvestada nagu seda seni tehakse.

Me saame valida ka õiglasema maksukoormuse. Praegu kimbutab igapäevaselt ränk 20%-line käibemaks toiduainetele, toasoojale, ravimitele ja raamatutele just väiksema sissetulekuga inimesi ja seeläbi on jutt madadatest maksudest meie riigis lausa kohatu. Sotsid pakuvad olukorra lahendamiseks 5%-lise käibemaksu toiduainetele ja teistele eespool loetud kaupadele ning kehtestavad täiendava, 26%-se tulumaksuastme sellele osale sissetulekust, mis ületab 1000 eurot kuus.

Näeme ette paindliku pensioniea 60-65 eluaasta vahel ning pensionide ja toetuste kasvamist kindla skeemi kohaselt keskmise palga ja hinnatõusuga samas rütmis.

Kohalik valik

Riigikokku kandideerivate sotsiaaldemokraatide nimekirjas on enamasti väärt inimesed meie oma, Pärnumaa rahva hulgast, kes tunnevad hästi sinset elu ja erinevaid valdkondi nii valdades, maakonna kui üldisemast vaatenurgast.

Olen südamehäält järgides aastaid maakonna sotsiaalvaldkonna heaks tööd teinud ja tihti ka tuuleveskitega pidanud võitlema. Minu aatekaaslased toetasid ja usaldasid mind tingimusteta ka suhteliselt ebaausate poliitiliste rünnakute korral. See katsumus andis õigupoolest positiivsegi noodi – meie nimekiri liigub Eesti elu parandamise poole üsna harva esineva kohaliku demokraatia ja tahte selge väljendusena. Just nii nagu pärnumaalased on seda soovinud.

Lõpliku otsuse selle kohta, kas vajame päris oma esindajaid Toompeale, teed Sina, valija.

Sinu valik on ka minu valik.

Epp Klooster, kandidaat nr 463,
sotsiaaldemokraat, Pärnu MV
haridus-ja sotsiaalosakonna juhataja

Kihnu ning Riigikogo

Iäd kihnlasõd sii ning siäl puõl merd!!

Lubage miolõ sedä luksust, et tänä teitele maesõmakieles kirjuta – suavad iseakkan kihnlasõd ehk maessakad kua aru!

Tänaseks on Kihnu valda end sisse kirjutanud üle 700 inimese, tegelikult elab Kihnus mehi, naisi ning lapsi alla 500. Püüdsime siin riigikogus seadust muuta ning püsielaniku staatuse sisse seada. Kasvõi üksnes selleks, et hüljelubade väljaandmisel kihnlasi mittekihnlastest eristada, ent võta näpust – IRL koos oma regionaalministri Siim Kiisleriga ning osa reformierakonna saadikustest ei lasknud eelnõud esimesest lugemisest kaugemale. Ka Kihnu vallavanem Ingvar Saare saatis riigikogule kirja väitega, nagu ei tahaks kihnlased sellist seadusemuudatust. Vallavanem teatas, et kihnlased polevat huvitatud kogunemisest üldkogule, kes seadusandja arvates võiks olla püsielanike nimekirja kinnitajaks. Andku mulle noor ja muidu tubli vallavanem andeks, aga ma ei usu seda juttu. Kui üldkogu, kelle pädevuses on näiteks ühistranspordi korraldamine, päevakorda panna mõni eriti eluline küsimus, küll siis rahvas ka kokku tuleb! Näiteks Vormsi üldkogule kogunesid eelmisel sügisel pea kõik aastaringsest saarel elavad inimesed, sest elektrituulikutest püstitanek võib rikkuda nende elukeskkonna. (Sama saatus võib tabada Tibrikat!) Kahjuks ei saanud aga pea 200 tegelikku vormsilast otsust tuulikute poolt või vastu langetada, sest saarele sissekirjutatud enam kui 400st inimesest üle poole ei elagi Vormsis, pole Vormsi tulevikust huvitatud ning ei pidanud vajalikuks kohale tulla. Veel hullem lugu on Ruhnu-ga, kus mandril elab kaks korda rohkem „ruhnulasi“ kui Ruhnus tegelikult. Ja mis veel rääkida Vilsandist, kuhu sissekirjutatud on 25, püsielanikke aga vaid 3!

Miks ma otsustasin pärast väga pingelist ja närvesöövat saadikutööd Toompeal veel järgmiseks neljaks aastaks Riigikogusse kandideerida? Aga selleks, et väikesaarte ja rannarahva huvide eest seista. Et Pärnumaa kahelt väikesaarelt ning rannikult ei kaoks üks inimkonna vanimaid elukutseid – kalastamine. Rannapüük ning sinne peatoidus – *rämeõonad* – on ju meie kandi inimeste rahvuslik eluos. Kalapüügiseadus on üle mõistuse keeruliseks aetud ja karistusi rikkumiste eest sedavõrd karmistatud, et üks kalur teise järel lööb käega ning läheb linna või välismaale paremaid jahimaid otsima. Olen seisukohal, et rannapüügi jaoks on vaja uus kalapüügiseadus kirjutada, millest kalur ka ilma advokaadi abi-

ta aru saab.

Ramp lugu on ka arstiabiga. Mitte ükski Kihnu, vaid ka teiste väikesaarte ning kaugemate valdade elanikud vajavad korralikku perearsti. Sellist Madis Veskimäe taolist meest või naist, kes Tõstamaale röntgenikabineti ja palju muud moodsat tehnikat on muretsenud ning suudab haigele täpse diagnoosi panna. Meil Manijas on vedanud – kord kuus teeb Madis saarele koduviisiidigi. Tänased lahendused, et arst hakkab Ruhnu, Vormsile või Kihnu käima kopetiga, ei rahulda väikesaarte elanikke. Parim arst on see, kes saarel elades muutub omainimeseks, kes aitab ära hoida saatuslikke haigusi. Näiteks Kihnule perearsti valides võiks konkursi tingimustes olla ka kultuuri-loomulised uuringud, mis seletavad kuni 1970-80. aastateni laste kõrget vaimsete ja füüsiliste puuete protsenti Kihnus. Kas ei võinud olla põhjuseks, et nende vanemad sõid suurtes kogustes hülgelihha? Teatavasti on ju tegemist Läänemere suurima loomaga, kes asub toiduahela lõpus ning kelle kehasse koguneb seetõttu kõige rohkem mürgaineid. Taoline uu-

ring viidi läbi Fääri saartel ning seal selgus, fäärlaste lastel tekkisid pärilikud haigused toiduahela lõpus seisvate merelindude liha söömisest.

Riigikogus on meil, sotsiaaldemokraatidel, veel väga palju seadusemuudatusi pooleli. Toetades väikeettevõtlust ja sellega luues uusi töökohti, toetame me ühtlasi leiva- ja pagariäride asutamist, endiste meiereide taastamist. Seda loomulikult ka Kihnus. On ju imelik, kui värske leiva ja piimatoodete vedamiseks Kihnu peab riik ehitama 10 miljonit *eerut* maksva jäälohkuja!

Murelapseks on ka Eesti ühiskonna kihistumine üha rikkamateks ja järjest vaesemateks. Vanemahüvitis on aidanud kaasa paljude laste sündimisele, aga hüvitise lagi tuleb tuua alla Eesti keskmisele palgale ning nii saame vanemapalka pikendada vähemalt lapse kahe-aastaseks saamiseni.

Jah, palju, väga palju on Toompeal pooleli...

Mark Soosaar,
kandidaat nr 882

Põhjamaa rahvas vajab Põhjamaa riiki

Kadri Simson
Riigikogu liige (Keskerakond)

Oleme ennast ikka pidanud Põhjamaa rahvaks ja seda mitte üksnes oma naabrite, vaid ka oma ellusuhtumise pärast. Töökus ja kriitiline meel, tagasihoidlikkus ja kirjasõna hindamine, maailma mõistes hea kooliharidus ning igapäevatasandil suhteliselt aus asjaajamine. Need jooned meie elus osutavad, et Eesti rahval on ka pärast pikka eksirännakut nõukogude süsteemis ometi palju ühist Põhja-Euroopa kultuuriruumiga. Need omadused on kompassiks, mis eestlasi nende arenguteel on aidanud suunda leida.

Kuid riik selle Põhjamaa rahva ümber ei ole Põhjamaa riik. Ma ei räägi siin rahvuslikust kogutoodangust ega sellest, et meil puudub ristiga rahvuslipp. Mõlemad neist on selles suhtes vähem olulised. Põhjamaad olid Põhjamaad ka siis, kui nad olid tänasest Eestist vaesemad. Lihtsalt meie riigiasjade ajamises valitsevad tihhti teistsugused väärtused, teistsugused eelistused kui on kombeks Taanis, Rootsis või Soomes.

Väärtused otsustavad

Nähtusi, mis meid lahutavad, on liiga palju. Maksusüsteem, mis tegelikult soosib vaid suure palgaga inimesi ja rõhub kõige enam vähese tulu saajaid. Tööturupoliitika, mis lubab vallandada SMS-i teel ja sunnib vallandamisohus inimesi sundvalikutele. Valitsuse suhtumine, et majanduskriisis on süüdi maailm ja töötajäämises inimene ise. Võimetused vastaspoolt ära kuulata, kui jõud üle käib. Ettepanekud jätta kõrgkoolid kättesaadavaks vaid rikkamate vanemate lastele, kehtestades kõikjal õppemaks. See pole põhjamine.

Kuid Põhjamaa rahvas soovib enda ümber ka põhjamaist riiki. Tegelikult ta juba hääletab üha enam jalgadega põhjamaise riigi poolt. Küllap oskab iga kihnlane nimetada mõnda tuttavat, kes teenib raha riigist väljas. See ei tähenda, et nad ei igatseks võõrsilt tagasi kodumaale, kus on nende pered ja sõbrad. Nagu Rene Eespere Põhjamaa-laulus öeldakse: "Kaugeil teil Sa kallid meil." Kuid kuidagi tuleb maksta arved ja Eesti neile tasuvat tööd ei paku. See vajadus viibki nad Soome ja Rootsi. Vaja on muutust Eesti elus, enne kui me avastame, et liiga palju inimesi on leidnud oma Põhjamaa kusagil mujal ja jäänud sinna liiga kauaks.

Eesti oli veel nelja aasta eest Põhjamaa

riigiks saamise kursil. Oli sotsiaalsemat mõtlemist, tõsteti pensione, lapsed said tasuta koolitoidu ja nende tegevust ringides toetati. Nüüd oleme me sellelt kursilt hälbinud ja paistab, nagu oleks meid Skandinaaviast lahutav Läänemeri suisa laiemaks läinud. Asi pole ainult buumis või kriisis. Asi on ka valikute iseloomus – kes maksab kriisi hinna. Tõstes toasooja käibemaksu ja kütuste aktsiise on kriisi hind pandud ka nende õlgadele, kelle jaoks kommunaalkulud üle jõu käivad ja kellel tulusid polegi. Põhjamaades eelistatakse sel juhul nõrgemaid.

Loeb tarkus, mitte raha

Eksivad need, kes räägivad, et põhjamine mudel ei lase majandusel areneda. Pigem vastupidi, just seal see majandus arenebki. Eesti inimeste vool Soome ja

Rootsi, kus on turvaline töökeskkond ja hästi korraldatud arstiabi, tõendab seda sama.

Lähenevad märtsikuised valimised Riigikokku. Mina näen oma peamise ülesandena Riigikogus anda Eesti rahvale Põhjamaa riik, mida ta väärrib. Riik, kus noorus ja töökogemuse puudumine ei tähenda tööturul lootusetut seis. Paik, kus maksukoormus on õiglane ja bussid sõidavad maale pidevalt. Selline koht, kus vallajuhid ei pea parteistumisega riigilt vallale raha kerjama. Koht, kus heal tasemel kooliharidus on kättesaadav kõigile lastele, vaatamata nende vanemate rahakoti pakusele. Maa, kus arstiabi ei pea ootama kuude kaupa valuga võideldes. See ei sünni lühikese ajaga, see ei sünni iseenesest, aga see on võimalik.

Rannakalurite ja käsitöömeistrite maksuvabastus oleks mõistlik

Kätte on jõudnud veebruar, mis on meie riigi ajaloos kõige tähtsam kuu. 93 aastat on möödunud Eesti Vabariigi iseseisvuse väljakuulutamisest ja 91 aastat Vabadussõja lõpetanud Tartu rahulepingu allakirjutamisest.

Ime omaette on seegi, et nii väikesearvuline rahvas nagu eestlased, on suutnud oma riigi luua ja kord käest libisenud iseseisvuse veel teist korda taastada. Eesti riigi ainus ratsionaalne mõte on eesti keele ja kultuuri kestmine üle põlvede. Kuni meil on oma riik, võime olla kindlad, et saame rääkida, lugeda ja laulda eesti keeles. Kihnlastele on hästi teada, kuidas meie 1944. aastal Rootsi ja teistesse välisriikidesse põgenenud sugulaste lapselapsed enam eesti keelt ei räägi. Nad ei ole saanud sündida ja elada Eesti riigis. Eesti rahvuse on nad esivanematelt pärinud,

kuid pärida ei saa keeleoskust. Sügav emakeele oskus kujuneb koos emakeelse üldharidusega, mida saab omandada üksnes Eestis. Riigi püsimiseks peame me kõik ise riiki looma oma igapäevase tööga. Isegi siis, kui tundub, et kõik ei lähe küllalt hästi või ei parane küllalt kiiresti. See on meie riik ja kohus eelmiste põlvkondade ees.

Selle aasta veebruarikuu on kutselistele poliitikutele pingeline ja kiire tööaeg, käes on riigikogu järgmise koosseisu valimised. Isamaa ja Res Publica Liidu Pärnu piirkonna esimehena on minu ametirendli järgmine loogiline samm samuti riigikogu.

Kodusest Kihnu vallast lahkusin aasta ja kolm kuud tagasi, et asuda tööle Pärnu linnavalitsuses, kus minu hooleks jäi linna rahanduse korraldamine. Tänu väga heale koostööle linnapeaga ja teiste tööta-

jatega liigub linna rahandus täna kindlalt õiges suunas. Linna rahanduse ümberkorraldamisel olid suureks abiks Kihnus saadud kogemused, sest põhimõtteliselt on kõigi Eesti kohalike omavalitsuste rahandus väga sarnane. Rahanduslikus mõttes on Pärnu linn lihtsalt 60 korda suurem kui Kihnu vald ja kes ei oskaks 60-ga korrutada. Linn saab ilma minuta hakkama, kuigi tööd on rahanduse valdkonnas teha veel küll.

Mõtlesin, mis olulist Kihnu rahva jaoks saaks teha riigikogus. Kauaoodatud hülgepüügiloo asju hakkasin kord Kihnu vallavanemana ajama. Hülgepüügi lõplik seadustamine jääb järgmise riigikogu teha. Kihnu jaoks väga vajalik, kuid erakondade programmides täiesti puudutatamata teema on maksuvabastused hääbuvatelt, kuid pärimuskultuuri seisukohalt väga tähtsatelt tegevusaladelt. Kihnus on sellised tegevusalad rannakalandus ja etnograafiline käsitöö. Põllu- ja metsamehed on endale väljavõidelnud tulumaksusoodustuse. Nimelt ütleb tulumaksuseaduse § 32 lõige 4, et omatoodetud põllumajandussaaduste ja metsamaterjali müügist saadud tulust on maksuvaba 2 877 eurot ehk 45 000 krooni. Pean õigeks, et rannakaluritele ja käsitöömeistritele kehtiks samasugune maksuvabastus. Arvestasin välja, et kui käsitöömeister tahaks kindapari kududes saada tunnis miinimumpalka, tuleks neid kindaid müüa 75 euroga, tegelikult on hind rohkem kui poole odavam. Roosi ütles mulle ükskord, et käsitööd ei jõua keegi kinni maksta. Kalur ei toida ennast ära, kui ahvenakilo eest makstakse 1 euro. Ometi peaks nii käsitöö kui ka rannakalanduse elujõuliseks kestmiseks saama sellega elatist teenida.

Riigile ei oleks selline maksuvabastus suureks koormaks, kuid pärimuskultuuri kandvate elualade edendamisel oleks sellest suur abi.

Kihnlasel on riigikogus asju ajada küll. Riigikogus saan teha Kihnu jaoks palju rohkem.

Head kihnlased, toetame üksteist ja siis saame seltsis hakkama.

Tulge valima!

Annely Akkermann

„Hirmus veretöö Läänemerel“ oli *jõrmus jõlus!*

30. jaanuaril esietendus Eesti Draamateatris Priit Pedajase rühmatöö „Umb ehk Hirmus veretöö Läänemerel“

Kihnu Mere Seltski oli oma esindusega etendust nauhtimas. Lisaks meile oli Kihnust kohal ka Kihnu Kultuuri Instituudi esindaja Reene Leas, hakkas silma ka teisi sõpru-tuttavaid.

Pärnust Tallinna poole sõites ei osanud me lootagi sellist teatrielamust, mille osaks saime. Iga seltsiliige oli kodus ka korralikult taustauringut teinud, seega legendiga olime tuttavad.

Etenduse esimestest minutitest valdas meid äratundmisrõõm, tegevus oleks nagu päriselt Kihnus toimunud. Näitlejad olid väga hästi omandanud neile proovide ajal õpetatud kihnu keele – Lauri Lagle, Kersti Heinloo ja Ülle Kaljuste kõlasid laval nagu põliskihnlased. Arvata vasti nemad mäletavad aastaid veel kihnukeelset sõna „sasja“!

Laval oli kujutatud kahe mastilist laeva ja sellega isegi sõideti. Mereseltsiga etendusel kaasasolnud laevakapten Rünno, kes meile nii mõnigi kord on oma meresõitudest pajatanud, märkas kohe ka lavakujunduses viga – laeva rooli kõrval ei olnud kompassi! Muidu oli küll suurt rõhku pööratud detailidele, näiteks kui kujutati merel laevasõitu, et laev ikka kursil püsiks, oli laeva-rool paelaga ühte asendisse kinnitatud, muidu oleks pidanud ju kogu aeg keegi roolivahis olema. Nii sõitis aga laev oma teed ja mehed said muude asjadega tegeleda.

Lavastajalt kuulsime, et laval dekoratsiooniks olnud laev on kokku pandud kakuami-paadist, mis Tallinnasse kohale toodud Häädemeestelt. Kasutati ka palju linasest köisi ehk meremeeste keeles ot-

Pildil osatäitjad: All – Ain Lutsepp, Jaan Umb – Lauri Lagle, Aleksander – Jaan Rekkor. Foto: Teet Malsroos/ Eesti Draamateater

si. Need paelaotsad aga tolmased nii palju, et näitlejatel oli laval päris tegemist selle tolmupahvakaga ja tihtipeale võttis aevastama. Kindlasti tekitasid tolmu ka vanad purjeriided, mis ka teatavasti head tolmukogujad.

Lisaks toredatele näitlejatele ja kujundusele aitas etendusse sisse elada ka lavalt saali hõljuv õhkörn tõrvalõhn, mis meenutas kohe kodust jõujaama.

Etenduse sisu ei olnudki niivõrd ülesehitatud hirmsale tapatööle, vaid andis publikule edasi nägemuse kunagistest meresõitudest. Laval jutustasid kogenud meresõitjate osatäitjad Ain Lutsepp, Tõnu Oja ja Jaan Rekkor meremehe lugusid, kuidas oldi 57 päeva merel näljas ja ainsaks elulootuseks oli laeval elav rott, sest legend olevat rääkinud, et kui rott on laeval, ega siis veel kõik kadunud pole ja pääsemislootus on kindel – ja lõpuks keerasi tuul ja mehed jõudsid elu ja tervise juures koduranda. Ja neid lugusid oli palju, seega tasub ise kindlasti teatri-tükki vaatama minna.

Väga tore oli seegi, et etenduse autor oli pööranud

suurt rõhku just asjaolule, mis viis Jaan Umbi sellisele rängale veretööle.

Ei olnud nii, et laevapoisil tuli tuju ja lõi ülejäänud meeskonna lihtsalt maha. Raske oli Umbi elu seal laeval, kus teda päevast-päeva mõnitati, peksti ja kiusati, seepärast polegi midagi imestada, et noore mehe kannatus katkes.

Pärast etendust toimus väike vastuvõtt teatrirahvale ja teistele abistajatele – saime meiegi sellest osa. Tore oli

näha kuulsaid näitlejaid ja kuulda neilt teatritegemise telgitagustest.

Kel vähegi võimalik Tallinna sõit ette võtta, siis tasub kindlasti teatritükk üle vaadata, on mida meenutada. Kihnu Mere Seltsi teatrimuljed on küll ülimalt positiivsed ja suur-suur kiitus lavastajale ja näitlejatele väga tubli töö eest!

Loodame, et ehk suve poole saab sama teatritükk ka Kihnus maha mängitud!

Mereseltsi teatri seltskond

3. veebruaril toimus muuseumis selle aasta esimene üäljõstmine. Tehti njaputüed ning aeti naasama küläjuttu. Järgmine üäljõstmine ond 8. märtsil, siis suamõ koos vastla- ning naestõpäävä pidäda. Foto : Kihnu muuseum

Märtsikuu sünnipäevalapsed

6. märts
Lidia Xütt (Muru) 85

8. märts
Helju Laine (Tõnismäe) 70
Eeri Vesik (Zatsi) 55

14. märts
Tiina Loide (Uusmäe) 60

24. märts
Maria Mätas (Nõhke) 88

Avaldame kaastunnet
Noodi perele

ELLA AAVA
11.09.1948 - 23.02.2011
surma puhul

SA Kihnu
Kultuuriruum
KIHNU CULTURAL SPACE

uudised
Pillilaager toimub
kevadvaheajal
25.-27. märtsini.

Õnnitleme!
8. veebruaril sündisid
Jarek Klaasi ja Jane Kaljuste
perre kaksikud Jarmo ja Jalmar.

Laupäeval, 12. märtsil kell 19

Manija saarekeskuses

SUUR NAISTELE

PÜHENDATUD

PIDUÕHTU

**Esinevad Raino ja Janno
ansamblist Kihnu Poisid.**

**Külla tulevad SA Kihnu
Kultuuriruum ja Kihnu Mereselts.**

Avatud puhvet.

Peo korraldavad Manija mehed

KÕIK PEOPLE!

TÄNU

Avaldan oma sügavat ja siirast tänu meistri-mehe Meelis Vambolale, kes praktiliselt viimasel hetkel päästis mind pikaldasest vingusurmast, sest minu toapliit ajas tuppa juba pikki aastaid kibedat suitsuvingu, mis tegi minu elu väga piinarikkaks. Paar päeva tagasi tuli kohale meister Meelis, kes leidis üles pliidi tõmbevea, selle meisterlikult parandas ja nüüd on mu toas jälle puhas ja klaar õhk. Meelis puhastas ära ka pliidi lõõrid ja tõi mulle tuppa isegi puid ja vett. Selle eest Sulle, Meelis, minu parimad soovid ja suurim-suurim tänu.

See kõik sai teoks ühe heatahtliku ja alati abivalmis minu lähedase naabrinaise organiseerimisel, kes meistri-mehe kohale tõi ja seeläbi probleemile soodsa lahenduse leidis. Minu viimased elupäevad võivad saada nüüd helgemaks. Niisugused heatahtlikud ja abivalmis inimesed on meil elus ainult suureks plussiks.

Tänan! Tänan! Tänan!

Anna Köster (Pihelga)

Muuseumis märtsikuu

◆ 8. märtsil
vastla- ja naistepäeval **ülalistumine ja lastele
hobusõit reega.**

◆ 17. märtsil
Kristi Jõeste ja Marju Heldema **töötuba toote-
arendusest Kihnu moodi**

Märtsikuu rahvamajas

◆ 4. märts **Naistepäeva pidu**

◆ 8. märts **Täiskasvanute talve-rõõmud**

◆ 25. märts **Paastumaarjapäeva tähistamine**

Tänu Oru perele!

Tänavu on taevataat lumega väga helde olnud. Kõik teed ja rajad on paksu lumevaiba all. Suuremad teed aeti küll lahti, kuid kitsamatel teedel ei olnud autodel võimalik teineteisest mööda sõita. Traktorid hakkasid lund lükkama kella 9 paiku hommikul. Uue maja juures ei aetud teid nii lahti, et autol oleks võimalik ringi pöörata. Vahel oli ka nii, et maja juures seisvale autole oli lumevall ette aetud. Joulude ajal ja jaanuaris Uue maja juurest välja ei pääsenud ja nii jäi mul kahjuks minemata nii kooli jõulupeole kui pensionäride peole.

Kuid, oh ime! Korraga mürises meie maja juures traktor juba kell kuus hommikul. Autode parkimisplats lükati lumest puhtaks nii, et siin oli võimalik korraga ringi pöörata mitmel autol. Lund lükati iga päev, kui seda juurde sadanud oli. Kõikidel kitsamatel teedel olin nn taskud sisse sõidetud. Ja see kõik tänu Oru pere meestele. Endel, oled ise väga tubli ja oled ka oma poja Enna kasvatanud tööd armastama. Aitäh, teile!

Arvan, et minuga ühinevad paljud Kihnu elanikud.

Tööd tuleb teha, mitte tööga mängida!

Anne Buravkova